

SOM

Publicació de cultura popular catalana. Núm. 320 · Any XXXVI

Banda Simfònica Roquetes-Nou Barris

Concert per celebrar el seu 25è aniversari al Palau de la Música Catalana

42è Aplec de la Sardana

Diumenge 15 de març de 2015

Al matí i a la tarda, al Pavelló Polivalent

Cobles: **Costa Brava**

Bisbal Jove

Foment del Montgrí

Butlleta de Subscripció

Envieu-la a l'apartat 50, 17430 Santa Coloma de Farners.
Si ho preferiu, també podeu fer-nos arribar les dades al fax 972 84 18 12
o bé per correu electrònic a josepm@cantalozella.cat

Nom:

Telèfon:

Adreça:

Codi Postal i població:

DNI:

Adreça electrònica (si en teniu):

Dades bancàries:

Entitat	Oficina	DC	Núm. compte
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

(Ompliu tots els espais)

A ___ d _____ de 20__ (signatura)

Segons el que dicta la Llei Orgànica 15/1999 de protecció de dades de caràcter personal, l'informem que les dades facilitades seran incorporades a un fitxer automatitzat per tal de donar servei i resposta a la subscripció que ha demanat. En el cas de voler exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació o oposició ha de dirigir-se a Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya, adreça: c/ Racolta de Dalt, 9 17850 Besalú.

Joan Domènech Moner

Santa Cristina

Santa Cristina (de Lloret de Mar) és un dels indrets més bonics de la Costa Brava, que el pintor Joan Llaverias, del naixement del qual ara se celebren els 150 anys, va immortalitzar des de tots els angles i amb totes les tècniques. Santa Cristina ha estat, de sempre, vinculada a la sardana. Un dels aplecs més coneguts, el dels Perdons, que se celebra ara el segon diumenge de Quaresma, se celebra des de començament del segle vint. Al seu moment, va donar un atractiu més a l'anada a l'ermita des del poble, per pregar pels excessos del Carnaval. (Per cert, investigant, aquests dies sobre el santuari de Sant Pere del Bosc, he trobat que allà també se celebraven els Perdons en els segles XVI-XVII). Santa Cristina és, d'altra banda, la seu de l'Aplec de la Sardana de Lloret des de 1969. Ha rebut l'homenatge artístic de més d'un músic, des de Joan Baptista Lambert (la suite *La festa de Santa Cristina*, 1935) fins a Ricard Bover (la sardana *Santa Cristina de Lloret*, 1980), sense oblidar Tomàs Gil Membrado, per partida doble (*Un dia a Santa Cristina*, 1971, i *El Pi de Santa Cristina*, 1979). Parlo de sardanes premiades en el concurs local Sardanes a Lloret. I encara caldria recordar alguna sardana del mestre local Melcior Montero. Aquest any, l'entitat administradora de la finca i l'ermita, l'anomenada Obreria de Santa Cristina, va tenir la feliç idea d'afegir un al·licient més a les activitats que desplega al voltant del santuari. El primer dia de l'any, a les set del matí, va programar unes "Sardanes a l'alba" per veure "el primer sol de l'any". La ballada va córrer a càrrec de la cobla del Col·legi de Santa Maria de Blanes i es va arrodonir amb una xocolatada per als assistents. Els organitzadors van quedar satisfets perquè hi van anar cap a unes dues-centes persones, procedents de Lloret i de la rodalia, xifra que es pot considerar un èxit en ser la primera vegada. Com dèiem, ara vindrà l'Aplec dels Perdons. En temps passats era una festa que comportava sovint alguna rivalitat amb els veïns blanencs ja que els lloretencs, quan els volien fer empipar, els tiraven en cara que s'havien venut Santa Cristina per una menjada de cargols. I solien acabar la festa amb intercanvi de pedrades que acompanyaven els blanencs fins que es perdien per la dreuera de Santa Bàrbara. Ara la cosa ja és més civilitzada i la concurrència de joventut dels dos pobles veïns discorre plàcidament sense retrets ni pedrades. En tot cas, el qui fa la guitza, a vegades és el temps, que, a aquestes alçades, sol ser fred i més si fa vent. Però tot i això, val la pena anar a Santa Cristina. ■

Índex SOM núm. 320. Any 2015. Any XXXVI

Santa Cristina. Joan Domènech	3
25 anys de la Banda de Les Roquetes-Nou Barris. Josep Vinaròs	4
Aplec Internacional 2015 a Torí. Robert Roqué	6
Cultura popular: El món dels esbarts. Ricard Jové	7
Premis Certamen Musical. Banyoles-Ceret.	8
Les Colles: Campionat de Catalunya de punts lliures 2014. Felip Vallejo	9
L'entrevista: Joaquim Burjachs i Gómez, fiscorn. Damià Daviu	11
La cobla Catània compleix 25 anys. Damià Daviu	16
Efemèrides. Robert Roqué	18
Ressons de comarques	20
Discografia. Robert Roqué	23
Bases per a l'atorgament dels Premis Capital de la Sardana 2015	26
Oci: Núria Lorente i Amadeu Cuadrado	27

Imatge portada: El passat dia 30 de novembre al Palau de la Música Catalana, la Banda Simfònica Roquetes-Nou Barris va celebrar el seu 25è aniversari, un concert de festeig per una fita assolida.
Foto: Francesc Botet

Director: Robert Roqué i Jutglà
Consell de Redacció: Gabriel Castelló, Damià Daviu, Joan Domènech, Joan Gala, Jordi Puerto, Antoni Torrent, Josep Vinaròs.
Coordinació editorial: Josep M. Puig
Cap de publicitat: Marta Rovira Juanola
Edita: GISC
(Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya)
Tel. 630 073420
Fax 972 841812
a/e: josepm@cantalozella.cat
Racolta de Dalt, 9 - 17850 Besalú
Imprimeix: Arts Gràfiques Cantalozella, SA
Dipòsit legal: GI-148-1980 - Any XXXVI

Col·laboren:

Diputació de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Aquesta revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors

25 anys de la Banda de Les Roquetes-Nou Barris

El Palau de la Música Catalana s'ha vist ple de gom a gom en moltes ocasions, amb concerts de molt nivell, grans orquestres estrangeres i prestigiosos directors. El Palau va ser el dels grans esdeveniments musicals. El passat dia 30 de novembre també va ser un dia d'aforament complet, va hostatjar a la Banda Simfònica Roquetes-Nou Barris, per tal de celebrar el seu 25è aniversari, un concert de festeig per una fita assolida. Cal destacar que dels inicis han tingut un gran director, el mestre Vicenç Navarro, que posà la primera pedra, amb 28 músics ben disposats i amb totes les dificultats que ocasiona partir de zero, com la compra d'instruments, educar en el compromís uns músics joves, etc., dos anys d'un treball feixuc. Avui, una seixantena de músics joves porten la música arreu.

El concert fou brillant, emocionant i de molta qualitat. Hom pensa que el mestre Navarro haurà estat un pare, a més d'un bon director, per a tot aquell jovent

que es presentava davant d'un públic fidel i amic de la banda que ha vist nàixer. Una gran festa.

No podem oblidar que la Banda va iniciar-se en el bressol de l'Agrupació Sardanista l'Ideal d'en Clavé de les Roquetes, una associació barcelonina de molt prestigi, i atès que principalment és sardanista, organitza cada any l'Aplec de les Roquetes i manté durant l'any el sardanisme de Nou Barris, a més d'altres activitats culturals. Cal felicitar-los a tots plegats.

Si ens referim concretament al concert, hem de dir que la Cobla La Principal de la Bisbal, dirigida pel mestre Francesc Cassú, en va ser el complement de luxe. Interpretaren a la primera par, sis sardanes ben escollides que són un segell del sardanisme, com: *Primavera gentil* d'Antoni Català, *Èxtasi* de Vicenç Bou, *T'estimo* de Josep Serra, *Davant la verge* d'Enric Morera, *Una rosella* de Manel Saderra Puiferrer i *Girona 1808* de Ricard Viladesau.

A la segona part actuà la Banda amb les obres: *Ateneu Musical* de Mariano Puig, l'obertura simfònica *Slovènia* d'A. Bösendorfer, Fragments d'òpera de Giuseppe Verdi, *Simfonia Nobilíssima* de Robert Jager i tres cançons de *Cançó d'amor i de Guerra* de Martínez Valls, *Cançó de l'avi Castellet* en veu del baríton Constantí Sotelo, *En el Vallespir*, amb veu de la soprano Mar Esteve i *Evocació al Pirineu* amb el tenor Ricard Torino.

A la tercera part interpretaren de conjunt cobla i banda: *Endavant Catalans* de Vicenç Navarro, *Boig per tu* de Pep Sala i arranjament de Joan Lluís Moraleda i finalment *El Parc de la Guineu* de Pere Fontàs.

Va presentar el concer: Rut Martínez. ■

Fotografies d'en Francesc Botet

Robert Roqué

Aplec Internacional 2015 a Torí

Torí serà la seu de l'Aplec Internacional del 2015, el cap de setmana del 7, 8 i 9 d'agost. Els escenaris de l'esdeveniment seran la cèntrica plaça de San Carlo i l'esplèndid Teatre Carignano.

Totes les entitats de cultura popular catalana que estiguin interessades a participar-hi han d'enviar un correu electrònic a adifolk@adifolk.cat. En aquest correu hi han de constar les dades de contacte i el currículum més destacat i explicitar-hi si tenen pàgina web o perfils a les xarxes socials. També es recomana un enllaç o vídeo de l'activitat que proposin mostrar a l'Aplec.

L'Aplec retorna a un espai europeu més proper a Catalunya. Això es produeix després que els darrers anys hi hagi hagut una certa tirada cap a l'Europa de l'est, com exemplifiquen les edicions de Timisoara el 2014, Budapest el 2012 i Cracòvia el 2010.

Torí va ser la 1a capital d'Itàlia i és un important focus turístic de la península de la bota, com certifica

el vol regular des de Barcelona que va inaugurar l'aerolínia de baix cost Vueling, el passat 2013. Així, a Torí s'hi pot visitar un dels museus egipcis més importants del món, el Sant Sudari que va embolcallar Jesús a la seva tomba, la famosa cúpula de la Mole Antonelliana, o un altre element religiós modern: l'estadi de l'equip de futbol de la Juventus, la 'Vecchia Signora'. També els palaus i edificis reials de la casa dels Savoia, alguns dels quals declarats Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO, ofereixen unes possibilitats turístiques molt importants. I això sense oblidar que la ciutat és el bressol d'algunes de les marques italianes per antonomàsia, com les de cotxes Fiat o Lancia, la de cafè 'spresso' Lavazza, la de disseny Pininfarina o l'editorial Einaudi. A més a més, Torí està agermanada amb Barcelona, entre d'altres ciutats.

L'Aplec Internacional es va iniciar a Amsterdam el 1988 amb l'objectiu de donar a conèixer arreu d'Europa la cultura popular i tradicional catalana. ■

Ricard Jové i Hortonedà
Exsecretari de l'Obra del Ballet Popular
i de l'Agrupament d'Esbarts Dansaires

El món dels esbarts

En el nostre país la cultura popular, especialment durant les èpoques fosques del feixisme més exacerbada, va col·laborar molt activament a mantenir el caliu de nació i poble en unes circumstàncies molt adverses, i sempre amb una actitud de constància i compromís.

Avui no anirem a descobrir què és la cultura popular, però sí que podria resultar interessant de referir-nos a la implicació que sempre li ha estat reconeguda en la formació de la consciència nacional del nostre poble. Tots sabem què va significar la sardana durant les dues dictadures del segle passat, quan pel seu simbolisme folklòric era tolerada, primer amb unes evidents reserves, més ençà de manera més indulgent. Vet aquí l'esclatxa que va ser aprofitada per a la creació de diverses entitats, la instauració de multitud d'aplects, primer a les ermites, més cap aquí de manera més generalitzada, que va comportar un significat augment de l'expressió de catalanitat. Tothom recordarà aquelles grans manifestacions que a mitjans dels anys seixanta varen recórrer les ciutats i els pobles de Catalunya, amb la Caravana La Flama de la Sardana i els Pubillatges, que varen portar el català als ajuntaments, d'on havia estat foragitat per allò que en varen dir: *derecho de conquista*, i varen tornar les banderes catalanes per a engalanar els balcons i finestres de les nostres cases i fins i tot a molts campanars. Van ser uns temps de reconquesta que, vistos des de la perspectiva actual a més d'un potser li fan semblar poquedats, però que a molts altres ens recorden temps quasi èpics.

De fet no deix de ser significatiu que certes expressions del nostre costumari festiu encara ens siguin necessàries per a exigir el nostre dret a tornar a ser. Aquests dies una 'personalitat', una suposada personalitat, gosava criticar el fet casteller, que inconscientment titllava de 'febre patriòtica' de "nulla rellevància intel·lectual (...) de moral molt degradada". És ben cert

que no ofèn qui vol i que certes crítiques acaben esdevenint floretes que inciten a seguir en la nostra lluita, no només pel dret a decidir, sinó per a la independència total. Ahir, i encara avui, va ser la sardana, ara han agafat el relleu els castellers, i s'exhibeixen amb molta autoritat.

Però també és cert que dintre d'aquest ampli moviment cultural, existeix una branca a la qual m'interessa especialment referir-me avui: és el món dels esbarts dansaires. En la meua ja llarga experiència intentant col·laborar en la recuperació d'aquesta branca, he pogut constatar que hi ha més voluntat que encert; més esforç que resultats, perquè tinc la impressió que des de sempre, la dedicació està més aviat dirigida a l'exhibició que a l'estudi i recuperació dels seus valors essencials. I no és una crítica, és la realitat constatable. Certament que molt sovint es van creant nous esbarts, que amb massa freqüència afloren des de la discrepància i la separació, i sovint amb molt pocs mitjans de subsistència i pocs dansaires, especialment masculins, i un equip dirigent molt voluntariós, però moltes vegades poc format, que dura mentre el seu director/a té capacitat de resistència. Recordo quan Joan Comas i Vicens es queixava que hi havia massa esbarts i amb poca preparació. Opinava que valia la pena que s'unissin i sorgissin del fet grups amb una forta preparació tècnica i artística. Ja n'hi ha que s'esforcen en la formació artística, i alguns ja comencen a tenir una llarga història que els acredita. En Joaquim Vilà i Folch es preguntava, 'què en fem dels esbarts?' Jo crec que actualment es podria traduir, els esbarts què fan?, a més d'anar cadascun a la seva. Però ara i aquí em vull dirigir més concretament a les dues institucions singularitzades que existeixen en aquest grup cultural.

Crec que és interessant que em refereixi, doncs, a les institucions Obra del Ballet Popular, creada tot

just acabada la Guerra Civil, des de la clandestinitat més absoluta, i l'Agrupament d'Esbarts Dansaires, creat l'any 1985, a partir de l'àmbit Dansa Esbarts, del Primer Congrés de Cultura Tradicional i Popular, celebrat l'any 1981/82. He estat col·laborant, i encara hi participo, ara des de la distància, en les dues entitats, de manera que estic en condicions d'assegurar que la separació va ser una iniciativa desagraïda i no gens encertada. Certament que en el decurs d'aquests quasi trenta anys de l'Agrupament, durant els primers anys hi va haver un moviment molt positiu i encoratjador, però al capdavant han resultat dues iniciatives que s'estan fent una competència no gens positiva, i l'experiència ens demostra que són dues realitats que s'estan marfont, cadascuna en el seu encasellament, en la inoperància més incomprensible, fet que no ajuda a la recuperació del món dels esbarts que es perseguia. La

meva és l'enèsima proposta de reflexió que, vista la realitat de les dificultats de subsistència d'ambdues institucions, vinc mantenint de moment infructuosament, des de fa ja alguns anys, sense gaire resultats positius, potser degut a una manca de voluntat per a arribar a amables avinences. Fins i tot he proposat unes jornades d'estudi dedicades exclusivament a trobar una confluència amable per a poder aconseguir el retrobament, però de moment no trobo prou suport.

En el nostre camp és obvi que la rivalitat és improductiva, innecessària i contraproductiva, per això ens caldria seny i cordura per a tornar a unir allò que no s'hauria d'haver separat. Cal adonar-se que uns i altres estem mancats no només del personal directiu necessari per a governar dues entitats, sinó que aquesta realitat no ajuda a la recuperació de la dansa tradicional i popular del nostre país. ■

Premis Certamen Musical. Banyoles-Ceret

Ja s'han fet públiques les bases del 31è Premi Musical de Composició Sardanista de les Viles de Banyoles i Ceret, Manuel Saderra Puigferrer i el termini per lliurar les propostes és el 31 d'agost de 2015.

Poden aspirar a aconseguir el títol tots els compositors que ho desitgin, però amb una única sardana. Aquesta sardana ha de ser inèdita i no haurà d'haver estat premiada a cap altre concurs. A més a més, no s'accepten obres d'autors difunts, tant si és un original com un arranjament per un autor contemporani.

Les sardanes s'han de presentar instrumentades per a cobla d'11 instruments, amb reducció per a piano al peu de la partitura. I cal adjuntar-hi un joc de partícels.

Cal que cada obra presenti el títol de la sardana i un lema, però no el nom de l'autor. En un sobre a part, tancat, hi haurà de figurar el títol de la peça, el nom de l'autor, la seva adreça de contacte i el número de telèfon. Les sardanes participants s'han d'enviar al Foment de la Sardana de Ceret, B.P. 115 - 66041 Ceret Cedex (França). S'ha de fer constar que participa al 31è Premi Musical de Composició Sardanista Banyoles - Ceret.

El jurat del Premi el designarà el Foment de Ceret i l'integraran membres de reconeguda solvència musical. Aquest jurat triarà un màxim de 5 sardanes, que s'estrenaran en un concert el diumenge, 22 de novembre de 2015, a les 17.00 h, a Ceret. El jurat qualificador es reunirà després d'aquesta audició per decidir l'ordre de classificació de cadascuna i atorgar el Premi. També el públic podrà aportar un ordre, de tal manera que la que obtingui més suport rebrà un premi especial.

El Premi del Jurat té una dotació de 2.000 € per al 1r classificat, 1.500 € per al 2n, 1.000 € per al 3r, 500 € per al 4t i 400 € per al 5è. El guanyador del Premi Popular rebrà 500 €. Els originals de les 5 sardanes guardonades quedaran en propietat del Foment de Ceret, que es reserva el dret d'executar-les, imprimir-les o gravar-les en disc, tot i que els drets d'autor continuaran sent de l'autor.

Un cop presentat un original, no es podrà retirar i les obres no premiades es podran recollir en el termini de 2 mesos després de la proclamació dels premis. Les que no es retirin quedaran en propietat del Foment de la Sardana de Ceret. ■

Campionat de Catalunya de punts lliures 2014

En la categoria reina la Mare Nostrum s'enduu el títol del Campionat més disputat.

Trapelles, Petits Tarragona Dansa, Cabirols i Aires Gironins Completen el quadre de campions.

21 colles inscrites consoliden aquest campionat, el més exigent i espectacular de totes les competicions sardanistes

Després de 8 anys de celebrar-se en recintes tancats, la Final de Punts Lliures 2014 va escollir un marc turístic de primer ordre com és la barcelonina plaça Josep Puig i Cadafalch de Montjuïc per mostrar al públic no sardanista aquesta modalitat, que podríem anomenar la reina de la sardanaesportiva per la seva espectacularitat i dificultat, tant a nivell artístic i creatiu de la colla, com a nivell físic dels dansaires.

Malauradament, el dia previst per a la competició, el 30 de novembre, va néixer plujós i l'organització es va veure obligada a traslladar l'esdeveniment a uns dels pavellons esportius de la UPC.

Les sardanes, un any més "enllaunades", corresponen en la seva majoria a autors coetanis nostres, amb l'excepció de Rafael Cabrisas (Cadaqués, 1888 - 1950).

Aquestes són les sardanes que ballaren les colles:

Shardakira - Jeroni Velasco - Colles alevins i infantils

Petits Laietans - Joan Jordi Beumala - Colles alevins i veteranes

Sardabeatles - Jeroni Velasco - Colles infantils i juvenils

Regal de Reis - Martirià Font - Colles juvenils i veteranes

Amer aplec nocturn - Francesc Camps - Colles grans, Final A

Cap de Creus - Rafael Cabrisas - Colles grans, Final A

Tot dibuixant carícies - Enric Ortí - Colles grans, Final B

Laplec de Cubelles - Jordi Paulí - Colles grans, Final B

Colla Mare Nostrum, Campiona Gran

La competició per a les colles grans començà el 14 de juny a Palamós. Les 10 colles inscrites s'enfrontaren distribuïdes en 2 grups alternativament segons la classificació de l'any anterior. D'aquesta fase es classificaren les 3

primeres de cada grup a la Final A, per assolir el títol de Campiona 2014. Aquestes eren:

Mare Nostrum, Mirant al Cel, Mans Amigues, Xàldiga, Dolç Infer, Continuitat.

La resta de colles lluitarien a la Final de consolació, o Final B.

Cal destacar l'absència de les colles Violes del Bosc i Tarragona Dansa, sotscampiona i quarta del 2013, respectivament.

Així, en el Grup A, vam poder veure un acostament de la Mirant al Cel al primer lloc, reservat a priori per a la Mare Nostrum, gran favorita un any més de la competició.

El Grup B va estar liderat clarament per la Xàldiga, amb primer unànime de tots els jurats a les dues sardanes. Una victòria agredolça a causa d'una penalització a la segona sardana que els ha portat al segon lloc.

Tot apuntava a una final molt competida i amb molts al·licients, i per què no, més oberta que mai.

Classificacions semifinals

LLOC	CLASS. GRAL		GRUP A	LOCALITAT	S1		S2	
	LLOC	PUNTS			LLOC	PUNTS	LLOC	PUNTS
1	2.85		Mare Nostrum	Barcelona	1	1.50	1	1.35
2	3.35		Mirant al Cel	Sabadell	1	1.50	2	1.85
3	7.15		Mans Amigues	Cassà de la Selva	3	3.55	3	3.60
4	8.10		Encís	Manlleu	5	4.40	4	3.70
5	9.15		Estol-Espígol	Agramunt	4	4.05	5	5.10

LLOC	CLASS. GRAL		GRUP B	LOCALITAT	S1		S2	
	LLOC	PUNTS			LLOC	PUNTS	LLOC	PUNTS
1	3.50		Xàldiga	Barcelona	1	1	2	2.50
2	4.85		Dolç Infern	Lleida	2	2.35	1	2.40
3	5.25		Continuitat	Torroella de Montgrí	3	2.65	3	2.60
4	8		Dintre el Bosc	Manresa	4	4	4	4
5	--		Sol Ixent	Vilanova de Bellpuig	-	-	-	-

Les Finals

Si en la semifinal celebrada al mes de juny ja vàrem gaudir d'un alt nivell competitiu, en la final i un cop acabades les competicions de lluitament, vàrem veure un gran espectacle en el qual les colles van donar el millor de si mateixes per assolir el títol de campiona de Catalunya.

En la Final B, l'Encís es va imposar clarament a les dues colles rivals, Dintre el Bosc i Sol Ixent, classificades per aquest ordre.

Damià Daviu

Joaquim Burjachs i Gómez, fiscorn

La classificació de la Final A es va decidir per poques dècimes tant en el liderat com en el tercer lloc de la taula. Mare Nostrum assolí el títol a molt poca distància de la Xàldiga, guanyadora en la segona sardana. Mans Amigues completà el podi també gràcies a l'avantatge aconseguit a la primera sardana a la Mirant al Cel, quarta classificada. Dolç Infern i Continuitat tanquen la taula.

CLASS. GRAL	GRANS FINAL A	LOCALITAT	S1		S2		
			LLOC	PUNTS	LLOC	PUNTS	
1	2.90	Mare Nostrum	Barcelona	1	1.35	1	1.55
2	3.10	Xàldiga	Barcelona	1	1,65	2	1.45
3	7.75	Mans Amigues	Cassà de la Selva	3	3.60	4	4.15
4	7.875	Mirant al Cel	Sabadell	4	4.15	3	3.725
5	9.325	Dolç Infern	Lleida	5	4.55	5	4.775
6	11.05	Continuitat	Torroella de M.	6	5.70	6	5.35

CLASS. GRAL	GRANS FINAL B	LOCALITAT	S1		S2		
			LLOC	PUNTS	LLOC	PUNTS	
1	1.45	Encís	Manlleu	1	1.30	1	1.15
2	4.25	Dintre el Bosc	Manresa	2	2.05	2	2.20
3	5.30	Sol Ixent	Vilanova de Bellpuig	3	2.65	3	2.65

Categories aleví, infantil, juvenil i veterans

Per a la resta de categories, la competició s'ha mantingut a un sol concurs, celebrat juntament amb la Final de colles grans.

Colla Trapelles, Campiona Aleví

CLASS. GRAL	ALEVINS	LOCALITAT	S1		S2		
			LLOC	PUNTS	LLOC	PUNTS	
1	2.15	Trapelles	Sabadell	1	1.15	1	1
2	3.85	Escarlata	Lleida	1	1,85	2	2

Colla Petits Tarragona Dansa, Campiona Infantil

CLASS. GRAL	INFANTILS	LOCALITAT	S1		S2		
			LLOC	PUNTS	LLOC	PUNTS	
1	2.50	Petits Tarragona Dansa	Tarragona	1	1.50	1	1.00
2	3.80	Petits Galzeran	Rubí	2	1,60	2	2.20
3	5.40	Xiroia	Barcelona	3	2.60	3	2.80
4	7.70	Petits Amunt i Crits	Terrassa	4	3.70	4	4.00

Colla Cabirols, Campiona Juvenil

CLASS. GRAL	JUVENILS	LOCALITAT	S1		S2		
			LLOC	PUNTS	LLOC	PUNTS	
1	3.05	Cabirols	Sabadell	1	1.85	1	1.20
2	3.95	Montgrí 2000	Torroella de M.	2	2.00	2	1.95
3	5.975	Nova Tarragona Dansa	Tarragona	3	3.05	3	2.925
4	7.025	Guspira	Lleida	4	3.10	4	3.925

Colla Aires Gironins, Campiona Veterans

CLASS. GRAL	VETERANS	LOCALITAT	S1		S2		
			LLOC	PUNTS	LLOC	PUNTS	
1	2.60	Aires Gironins	Girona	1	1.15	1	1.45
2	3.40	Trenc D'alba	Girona	2	1,85	2	1.55

Joaquim Burjachs és l'actual segon fiscorn de la reconeguda cobla Ciutat de Girona, cobla de la qual també és el representant. Home discret i poc donat al protagonisme, fa una colla d'anys que és en aquesta formació, en concret des de l'any 1996 i hi ha esdevingut peça clau. Recordem que enguany la cobla Ciutat de Girona compleix 40 anys d'actuacions.

Avui ens hem desplaçat fins a una de les moltes actuacions de la prestigiosa cobla Ciutat de Girona per entrevistar al seu segon fiscorn i representant Joaquim Burjachs. L'hem escollit precisament a ell perquè enguany, la seva cobla, arriba als 40 anys d'existència: ja queda lluny aquell 9 de març de 1975 (dia de la seva presentació) al Teatre Municipal de Girona. En Joaquim ens parlarà de la seva vida i també d'aquesta efemèride. Encetem, doncs, l'entrevista a en Joaquim a qui no coneixem gaire però que ens ha donat totes les facilitats del món. Agraïm la seva col·laboració i predisposició.

■ Per començar, Joaquim, podríem fer un repàs a la teva biografia?

■ Sóc nascut a Blanes l'11 d'abril de l'any 1965. Els meus inicis en el món de la música passen pel conegut col·legi Santa Maria de Blanes, com els de tants músics blanencs. Allà hi havia el pare Joaquim Alqueza i també hi havia la banda del col·legi. Quan jo tenia 7 anys em varen dir per anar-hi, ho vaig dir a casa i em van animar molt a apuntar-m'hi, (el meu cosí, Francesc Burjachs, havia tocat la guitarra a la tuna, que fou el precedent de la banda i més endavant ja amb la banda va tocar el clarinet). Amb el suport de casa aviat vaig estar apuntat a la banda i el meu germà Joan, dos anys més petit que jo, en tenir l'edat també s'hi va apuntar. Vaig començar a estudiar solfeig i com a instrument vaig escollir el bombardí, després d'aquell parell

d'anys d'aprenentatge ja podíem sortir al carrer. Els nostres professors eren els alumnes més grans i recordo que el meu mestre de bombardí fou, durant aquells anys, en Josep Maria Guinart (antic membre de la cobla Mediterrània), i també recordo haver rebut nocions de solfeig del pare Joaquim Alqueza, a qui mai podrem agrair tot el que ha fet. Així, ben jove, ja sortia al carrer

Joaquim Burjachs i Gómez

Joaquim Burjachs en una actuació amb la banda del Col·legi Santa Maria de Blanes. Any 1974

amb la banda del Col·legi Santa Maria de Blanes i dos anys més tard vaig entrar a la cobla tocant el fiscorn, que com que era similar al bombardí em va resultar assequible, a més et donaven l'instrument i tu t'havies d'espavilar una mica pel teu compte i posar-hi moltes ganes. Tornant una mica enrere, a la banda també hi vaig tocar la tuba i l'helicó: com pots veure jo sempre m'hi dedicat als baixos i a la cobla sempre hi fet de segon fiscorn. Vaig estar fins als 20 anys a la banda i la cobla del col·legi fent moltes actuacions i viatjant també molt per Catalunya i l'estranger. Els darrers anys hi vaig tenir el gran mestre Espigolé com a professor de metall i també Ricard Viladesau com a director d'alguns assajos de la cobla del centre. Més endavant també vaig anar a classes amb el prestigiós fiscornaire Josep Riumalló, amb qui també vaig estudiar el trombó de vares. Abans de deixar la banda i la cobla del centre quan tenia 17 anys, junt a un grup d'amics vàrem formar un grup de ball anomenat Garbí, era un quintet, jo hi tocava el baix elèctric i actuàvem pels barris i també per pobles propers. L'any 1986 vaig ser un dels membres fundadors de la cobla Vila de Blanes, formació que al cap de dos o tres anys es convertia en cobla orquestra (raó per la que vaig estudiar trombó de vares amb Josep Riumalló). En aquella època també vaig estudiar piano, en vaig fer cinc cursos. En aquesta formació hi vaig romandre 10 anys fins que el 1996 vaig entrar a la meva actual cobla, la Ciutat de Girona, com a segon fiscorn, tot substituint en Francesc Camps.

■ Joaquim Burjachs amb la banda del Col·legi Santa Maria de Blanes en una actuació. Any 1981

■ Blanes Orquestra any 1990

■ **Ens has dit que sempre has actuat com a fiscorn segon, però recordes quins han estat els primers fiscorns amb qui has format parella fins al present any?**

■ Com deia abans vaig entrar a la Ciutat de Girona l'any 1996 substituint Francesc Camps (instrumentista de fiscorn i trombó, director i compositor de sardanes). En entrar a la cobla vaig formar parella amb Alexandre Port, en "Sandro" (que va morir el passat any 2014), després amb en Jordi Estartús, a qui va seguir Eduard Figaró, Jack McGee i actualment amb Salvador Salla. Amb tots ells hi he estat molt bé, molt ben avinguts i molt compenetrats.

■ **A més actualment ets el representant de la Ciutat de Girona. Ens ho pots explicar?**

■ En un principi quan vaig entrar a la Ciutat de Girona ho vaig fer, tant sols, com a fiscorn segon, llavors el representant era el trompeta Marcel·lí Trias i en jubilar-se l'any 2003 vaig agafar la representació. Jo ja havia portat la representació de la cobla orquestra Vila de Blanes i en deixar-ho en Marcel·lí, la cobla em va proposar a mi perquè ja tenia una mica d'experiència i conec la gent. Em van proposar i vaig acceptar, també et vull dir que jo tinc el defecte que m'agrada aquesta feina, m'agrada la feina de representant i m'hi trobo a gust, la faig amb ganes i amb il·lusió. Per mi agafar la Ciutat de Girona era un repte, perquè sempre ha tingut molta feina, és una cobla seriosa i molt responsable i de la manera que es treballa aquí m'agrada molt. M'ocupa temps però ho faig gustós, també he de dir que tinc la valuosa

■ Joaquim Burjachs junt al primer tenora Josep Coll i Ferrando: ambdós toquen plegats a la cobla Ciutat de Girona

ajuda del nostre tenor, en Josep Coll Ferrando, que porta el tema del repertori i l'arxiu de sardanes i música per a cobla. També vull destacar la gran col·laboració i valuosa predisposició i treball constant de tots els components actuals i de tots aquells que han passat per la formació.

■ **L'any passat veia la llum un nou projecte d'enregistraments en CD d'obres d'autors gironins, es va iniciar amb un CD amb obres d'en Francesc Perich. Ens ho pots explicar una mica?**

■ Sí, hem iniciat aquest projecte de la Fonoteca. La idea va sorgir de la intenció d'enregistrar l'obra d'autors gironins, ho vàrem proposar a l'Ajuntament, els va agradar, i ens varen suggerir que fos una col·lecció. Vàrem fer un primer CD l'any passat dedicat a Francesc Perich perquè precisament el passat 2014 era l'any del centenari del seu naixement. A principis de 2015 enregistrarem el segon volum de la Fonoteca dedicat a Narcís Costa. Aquest projecte no és tan sols enregistrar i prou, és un treball de recerca, de buscar molt, de revisar i actualitzar les partitures, de digitalitzar-les, en resum una feïnada, sense parlar dels assajos. En aquest projecte de la Fonoteca a més de l'Ajuntament també hi col·laboren la Diputació de Girona i la Generalitat.

■ **Per cert, teniu previst fer algun reconeixement al vostre fundador, el mestre Lluís Buscarons, de qui l'any 2013 es commemorava el centenari i ningú ho va recordar ni tan sols vosaltres? Crec que ho mereix. Ho recordareu ara en el 40è aniversari de la cobla?**

■ Vàrem proposar a Castelló d'Empúries (vila nadiua d'en Lluís Buscarons) fer alguna cosa però no hi va haver entesa. No el tenim oblidat i sempre el tindrem present. En el present any 2015, any del nostre 40è aniversari, el recordarem sens dubte i el seu nom s'escoltarà moltes vegades.

■ Joaquim Burjachs amb el seu fiscorn en una actuació amb la cobla Ciutat de Girona

■ **Parlem ja ara, del 40è aniversari de la cobla Ciutat de Girona en aquest any 2015...**

■ En principi farem un concert inaugural el mes de març a Girona, després el mes d'abril intentarem fer-ne un altre a l'Auditori. Per cert durant aquest 2015 ja tenim previst fer cinc enregistraments, cinc CD.

El divendres 6 de març 2015 farem el concert en homenatge als 40 anys en el mateix recinte que fa 40 anys, o sigui en el Teatre Municipal de Girona, on farem una revisió de la cobla durant aquests 40 anys interpretant algunes peces que es van fer en el primer concert. També comptarem amb una estrena a càrrec d'un excomponent de la cobla, Agustí Pedrico Esparcia.

El 29 de maig farem un segon concert, aquest cop a l'Auditori de Girona, on farem la presentació del volum II de la Fonoteca de cobla del compositor Narcís Costa i Horts. També comptarem amb una estrena, en aquest cas a càrrec del nostre actual director, Jesús Ventura Barnet.

- Cd: 1) Maria Teresa Monclus
 2) Esbart català de dansaires, dedicat a les composicions del mestre Lluís Albert
 3) Composicions premiades en el Memorial Pere Fontàs d'Amer
 4) Volum XI Càmping Sardanista Bonavista de Calella
 5) Volum 2 Fonoteca de Cobla, Narcís Costa Horts

■ **Ens pots parlar ara del vostre director, en Jesús Ventura?**

■ Estem molt satisfets i molt contents amb ell, coneix molt bé la cobla i el món de la cobla, el seu sistema de treball és magnífic i els resultats del seu

treball a la vista estan. Quan va marxar el nostre anterior director, en Marcel Sabaté, ens va sorgir un greu problema amb el relleu, i en aconseguir en Jesús Ventura, ràpidament ens vam adonar que l'havíem endevinat de totes totes. Estem molt satisfets amb ell.

■ **Joaquim, ens pots dir ara la formació de la cobla Ciutat de Girona que aquest 2015 celebra el 40è aniversari?**

■ El flabiol és l'Oscar Sánchez, els tibles són en David Plans i en Felip Morales, a les tenores hi trobem Josep Coll i Ferrando i Jordi Pujol, a les trompetes David Hidalgo i Joan Remacha, al trombó Francesc Sala, als fiscorns Salvador Salla i Joaquim Burjachs i al contrabaix Albert Rodríguez, director Jesús Ventura i representant Joaquim Burjachs.

■ **Com portes el tema de tocar tant? Perquè la cobla Ciutat de Girona és una de les que té més actuacions.**

■ Tenim molta feina perquè ens la treballem, no sorgeix ni ens la regalen, si tenim feina és perquè som una cobla seriosa i complim, assagem molt, sobretot en època de concerts i ens ho treballem molt. Hi ha responsabilitat i ganes i tot aquest cúmul fa que estiguem molt sol·licitats. Pel que fa al volum de feina tothom respon molt bé tant a les actuacions com als assajos. Uns assajos que generalment fem un cop a la setmana a Sant Gregori (molt a prop de Girona) a l'espai Pineda, un lloc on estem molt bé. Estem molt contents de la resposta de la gent i crec que puc dir que ens sentim molt apreciats pel públic.

■ **Feu molta recerca per trobar noves composicions? Perquè tocant tant heu de variar bastant per no tocar sempre el mateix...**

■ Com has dit tocant tant no podem tocar sempre el mateix. Cada any intentem canviar de repertori i tenim un repertori extens i sí que fem recerca i provem moltes sardanes de l'arxiu, algunes les incorporem al repertori i moltes les descartem ja que sempre hem de tenir present el nostre estil i els tipus de sardanes que oferim. De fet has de buscar sardanes per a aplecs, per a ballades i molt especialment per a concerts, i a més ara fem molts concerts temàtics que porten molta feina, una tasca de recerca que especialment fa el nostre director i també en Josep Coll.

■ **Joaquim, parla una mica d'aquell concert amb el trombista Ruben Simeó i l'altre amb el saxo d'en Jordi Paulí...**

■ Tenim la sort de poder oferir concerts a Girona i volem que sigui tot quelcom especial i diferent i vam buscar solistes prou reconeguts per actuar amb nosaltres. Ja hem tirat endavant algunes iniciatives i de cara a aquest any hem de buscar alguna cosa nova. Ens agrada efectuar aquest tipus de concert perquè trobem que és una cosa innovadora i que agrada a la gent ja que gaudim de molta assistència de públic. En general tenim força públic en els nostres concerts que ens premien el nostre treball i el nostre esforç. També cal esmentar que fem molts concerts a la carta, és a dir amb obres escollides pels organitzadors.

■ **Quin consell donaries al jovent que estudia música i es vol dedicar al món de la cobla?**

■ Actualment hi ha molts joves que estudien música perquè hi ha moltes escoles i conservatoris. Hi ha diversitat musical i moltes ofertes, i tenen oportunitats. La cobla és una manera de fer música prou interessant però té el problema que sembla destinat a la gent gran i no hi ha jovent, però hi ha jovent que actua en cobla hi ho fa prou bé i en gaudeix, espero que no es cansin i en vinguin molts més.

■ **Ja per acabar de quina casa són els teus instruments?**

■ El fiscorn amb el qual toco és de la casa Montserrat, també en tinc un altre de la casa Glier, dispo

d'un trombó de vares de la casa Bach i encara conservo el baix elèctric amb què vaig actuar ja fa anys.

Ja sabem una mica més d'un dels homes que treballa perquè la cobla Ciutat de Girona sigui i es mantingui com una de les principals cobles del país. En aquesta entrevista hem descobert la personalitat i el bon fer d'un home que fa el seu treball com a músic d'una manera impecable i amb constància, amb un so i unes molt bones facultats. En Joaquim ens ha ajudat i ha col·laborat molt a fer aquesta entrevista i li donem les gràcies. Esperem que tot li vagi bé en el futur i la cobla Ciutat de Girona segueixi amb aquest excel·lent estat de salut i amb tanta feina com ara. Ah! i feliç aniversari. Fins la propera Joaquim. Sort i fins aviat! ■

■ Joaquim Burjachs amb el seu fiscorn de la casa Montserrat

■ Formació actual de la cobla Ciutat de Girona

■ Amb el trombó de vares amb la cobla orquestra Vila de Blanes. Any 1990

■ Joaquim Burjachs en un moment d'aquesta entrevista

■ Salvador Salla i Joaquim Burjachs, primer i segon fiscorns respectivament de la cobla Ciutat de Girona

La sardana és viva!!!

Envieu-nos fotografies de les ballades del vostre poble al correu somrevista@gmail.com i les publicarem.

Us animem a fer-nos arribar les vostres fotografies.

Revista Som

Damià Daviu

La cobla Catània compleix 25 anys

En el present any 2015 la cobla Catània de Vilafranca del Penedès arriba als 25 anys d'existència, 25 anys d'actuacions, d'assajos i de convivència. La cobla Catània és una cobla modesta, no professional que va debutar al Casal de Vilafranca del Penedès en una doble ballada conjunta amb la cobla Ciutat de Terrassa, que els va apadrinar. Aquest debut fou el dia 7 de gener de l'any 1990 gràcies a l'impuls de l'Agrupació Folklorica. És una d'aquelles cobles senzilles que actuen com a pont de músics joves i que serveixen de promoció sobretot a aquells que tenen ganes d'estudiar i de triomfar. Per al seu debut el malaguanyat compositor de sardanes d'Horta de Sant Joan, el conegut i recordat mestre Tomàs Gil i Membrado els va escriure una sardana titulada *Catània*, que va estrenar aquell dia la cobla Ciutat de Terrassa. Des dels seus inicis l'interès i la constància varen ser fac-

tors importants per assolir aquests 25 anys de vida. La il·lusió i les ganes de quedar bé d'aquests nois i noies que integren actualment la cobla, fa que assagin cada setmana en un local de Vilafranca del Penedès sota la direcció del seu actual director: en Joan Josep Rocha (tible i saxo de la cobla orquestra Maravella des de ja fa anys). En Joan Josep Rocha és director de la cobla Catània des de l'any 2001 i és el tercer director de la cobla de l'Alt Penedès en tots aquests anys. Anteriorment els directors de la formació van ser Jesús Ventura, que fou el primer director a qui va seguir David Puertas. Actualment la cobla Catània està formada per 8 nois i 3 noies de les poblacions de Vilafranca del Penedès, Vilanova i la Geltrú, Sitges i Cunit. Entre tots cal destacar el primer tenora, Jaume Bricoller, que és l'únic membre fundador de la cobla que queda, per tant és el membre més antic de la formació, a la vegada

La cobla Catània de Vilafranca del Penedès en plena actuació

El primer tenora Jaume Bricoller, l'únic membre fundador que queda a la cobla

que un bon intèrpret de tenora. Tots ells ofereixen els seus serveis en audicions de sardanes, concerts, balls vuitcentistes, processons i cercaviles. El seu repertori de sardanes està integrat per sardanes balladores de les que agraden al públic, sense renunciar a una certa qualitat musical, aquest és l'estil que caracteritza la cobla. Duen a terme les seves actuacions a les comarques de l'Alt i el Baix Penedès, Garraf, Bages i rodalies. Els components actuals de la cobla Catània són:

Joan Josep Rocha (tible i saxo a la Maravella), és director de la cobla Catània des de l'any 2001

- Flabiol i tamborí: Gerard Pla
- Tibles: Manel Callejas i Jordi Triquell
- Tenores: Jaume Bricoller i Maria Ricart
- Trompetes: Marta Vallès i Albert Redondo
- Trombó: Laura Tejo (representant)
- Fiscorns: Jaume González i Josep Maria Pérez
- Contrabaix: Adrià Pinto

És previst que la cobla Catània faci alguns actes per commemorar els seus primers 25 anys, així, han pensat enregistrar un CD amb sardanes vinculades al Penedès, també efectuaran un parell de concerts i alguna ballada. És possible que el compositor Àlex Cassanyes els escrigui una sardana dedicada per commemorar l'aniversari. Moltes felicitats a la cobla Catània pels seus primers 25 anys. ■

Formació actual de la cobla Catània

Efemèrides

Per a qui pugui interessar hem anotat algunes efemèrides per recordar aquells compositors que en aquest 2015 poden esdevenir més recordats amb motiu de dates concretes de llur existència.

Data de traspàs 1890 (fa 125 anys)

A Figueres, **Benet Ventura**. Fill de Pep Ventura.

Data de traspàs 1940 (fa 75 anys)

A Palamós, **Josep Casanovas (Peixero)**. Un dels fundadors de La Principal de la Bisbal

Data de traspàs 1965 (fa 50 anys)

A Montpeller (Occitània), **Àngel Blanch Reynalt**, d'accident, fill de Castelló d'Empúries.

A Cassà de la Selva, **Josep Coll**, fill de Llança. Excel·lent intèrpret de tenora.

Data de traspàs 1990 (fa 25 anys)

A Girona, **Francesc Civil**. Era fill de Molins de Rei.

També a Girona, **Narcís Costa Horts**, era fill de la ciutat, visqué molts anys Mèxic.

A Barcelona, **Lluís Maria Millet**.

Data de naixement 1865 (fa 150 anys)

A Barcelona, **Enric Morera**.

A Banyoles, **Joaquim Palmada**.

Data de naixement 1890 (fa 125 anys)

A Tortellà, **Amadeu Puntí**.

A Figueres, **Enric Sans**.

Data de naixement 1915 (fa 100 anys)

A Horta de Sant Joan, **Tomàs Gil Membrado**, morí l'any passat.

No us oblideu de felicitar:

Fa 80 anys, **Francesc Elias Prunera**, de Barcelona

Fan 75 anys, **Jaume Cristau** de Figueres i **Josep Hostench** d'Albons

Fan 70 anys, **Antoni Mas Bou** de Caldes de Malavella, **Jordi Ruscada** de les Planes (Garrotxa) i **Raimon Sabater Sureda**, de Corçà.

Fan 50 anys, **Marcel Artiaga** de Canovelles, **Francesc Cassú** de Girona, **David Estañol** de Badalona, **Josep Farràs**, de Berga (viu a Banyoles), **Diem Huong Tran** del Vietnam (viu a Sant Feliu de Guíxols).

PER MENJAR · PASSAR-HO BÉ · EN FAMÍLIA

Passeig Capellades, 6 - baixos
17840 Sarrià de Ter (Girona)
T. 972 174 570

Breus semblances

Benet Ventura Llandich (Figueres, 1858-1890), era el fill de Pep Ventura, formà part de la cobla del seu pare i de l'Antiga Pep, escrigué unes 15 sardanes.

Josep Casanovas Gafarot (Palamós, 1852-1940), conegut com Peixero, als 10 anys actuava com a flabiolaire a l'orquestra de Palamós, fou un dels fundadors de La Principal de la Bisbal (1888), diuen que sabia tocar tots els instruments de la cobla i era organista a Palamós, li anatem unes 20 composicions per a cobla.

Àngel Blanc Reynalt (Castelló d'Empúries 1907-Monpeller 1965). Havia actuat a La Principal de la Bisbal, morí en un accident de cotxe ocorregut a la població d'Oleta (carretera de Perpinyà a Puigcerdà), era el director de la Cobla Barcelona. Deixà escrites 20 sardanes.

Francesc Civil Castellví (Molins de Rei, 1895 - Girona, 1990). Fou organista de la catedral de Girona. Com a historiador publicà el llibre *El fet musical de les comarques gironines, durant el temps, 1800-1936*, escrigué per a cant coral, música religiosa, cançons i sardanes. Vivia la carrer del Carme de Girona.

Josep Coll Ligora (Llança, 1893- Cassà de la Selva, 1965). Fou considerat un dels millors intèrprets de tenora. Es féu construir una tenora metàl·lica, que ara roman la Museu de la Sardana de Girona. Estigué vinculat a les cobles Selvatana, Montgrins, La Principal de la Bisbal i Barcelona. Escrigué unes 100 sardanes, la més popular, *El sereno*.

Narcís Costa Horts (Girona 1907-1990). Excel·lent intèrpret de violí, el 1932 fundà l'Orquestra Simfònica de Girona. Finida de guerra civil s'exilià Mèxic, on fundà l'Orfeó Català de Mèxic, el 1940 fou el concertino en els assajos i l'estrena del poema de Pau

Casals *El Pessebre*. Retornà a Girona el 1962. Les seves sardanes són d'una gran qualitat musical.

Lluís M. Millet Millet (Barcelona, 1906-1990). Fill del fundador de l'Orfeó Català, del qual en fou director durant 30 anys. És autor de diferents obres musicals i 6 sardanes.

Enric Morera Viura (Barcelona, 1865-1942) Un dels compositors més coneguts i populars, són seves les sardanes: *La santa espina* (obra de teatre d'Àngel Guimerà), *L'Empordà*, *Baixant de la font el gat*, *Les fulles seques*, *La sardana de la monges*, *Davant la Verge*, etc.

Joaquim Palmada Butinyà (Banyoles, 1865-1947) Instrumentista de violí, flabiol i tible. Durant 30 anys dirigí la cobla Els Juncans de Banyoles. Escrigué havaneres, peces per a violí i orquestra. Compongué més de 100 sardanes.

Enric Sans Salellas (Figueres, 1890-1953). Entre el 1911 i el 1914, fou director de la cobla Antiga Pep. La seva primera sardana fou *La infantona*. Fou un compositor molt popular, encara avui sovintegen les seves composicions en les ballades, entre les que destauen: *Vora el niude flabiol*, *La sardana de les bruixes*, *Salta i balla*, etc., fins a un total 65.

Amadeu Puntí Alsina (Tortellà, 1890-1987). Fundador i director de La Principal de Tortellà, era intèrpret de fiscorn. Escriví la sardana *La meva presumida*.

Tomàs Gil Membrado (Horta de Sant Joan, 1915-Barcelona 2014). Un dels compositors que ha escrit més sardanes, unes 300, la majoria dedicades a gent del món sardanístic, moltes de les seves obres han estat guardonades. Quan tenia 40 anys s'incorporà a la Cobla Barcelona i s'enamorà de la música de cobla, fins a l'extrem d'haver compost aquesta gran quantitat de sardanes. ■

Ressons de comarques

El Baix Camp

Reus commemora els 50 anys de Ciutat Pubilla

La ciutat de Reus, commemorà els 50 anys del seu nomenament com a Ciutat Pubilla de la Sardana, esdevingut el 1964.

Amb tal motiu es celebraren diferents actes de recordatori; recepció a l'Ajuntament, dinar de germanor, concurs de colles, un concert i una exposició del concurs fotogràfic "Aplec Baix Camp".

El Barcelonès

Sardanes Amunt

Parlem de l'exposició sobre el material del fons sardanista de la Biblioteca de Catalunya, centrat sobretot en l'obra de diversos compositors. L'exposició serà a l'Espai Zero de la mateixa Biblioteca de Catalunya (C/ de l'Hospital, 56). La inauguració comptarà amb una visita guiada de la mà de la comissària, Maria Rosa Montalt, de la Secció de Música de la Biblioteca de Catalunya. També hi haurà un

parlament de la directora de la Biblioteca de Catalunya, Eugènia Serra, i la intervenció d'un representant de la capitalitat. Després de la visita hi haurà un petit concert de sardanes amb el piano que va ser propietat d'Enric Granados, interpretades per Matilde León. El títol d'aquesta mostra és 'Sardanes, amunt!' i hi destacarà els 150 anys del naixement del compositor Enric Morera i els seus deixebles. El material estarà distribuït en 6 vitrines. Les visites es podran fer durant l'horari de la Biblioteca de Catalunya, fins al dissabte 14 de febrer. També hi haurà un apartat destinat a diversos documents i productes editats o preparats amb motiu de Barcelona, Capital de la Sardana 2014. L'exposició 'Sardanes, amunt!' és un nou esdeveniment dins de les activitats de Barcelona, Capital de la Sardana 2014. Com en altres casos, es tracta d'un element de difusió sota la pàtina científica d'una institució rellevant, com ho van ser les conferències a l'Institut d'Estudis Catalans o l'exposició sobre el compositor Vicenç Bou al Museu d'Història de Catalunya.

La Garrotxa

La cobla a l'escola, Olot

Cada any se celebra a Olot, una matinal dedicada a expli-

car la sardana, una d'història, la música, els instruments, etc.

La cobla La Principal d'Olot és l'encarregada de portar-hi la part musical i àdhuc de contestar les preguntes de caire tècnic sobre llurs instruments.

Una persona dona una sèrie d'explicacions de caire històric de la sardana i de diversos compositors i la cobla executa algunes peces demostratives de la sonoritat de cada instrument i sardanes completes. Cada instrumentista narra les característiques i sonoritats del seu instrument, amb la qual cosa s'ofereix una ampla visió de la sardana com a dansa i també les característiques de la música de cobla.

S'obre un debat i els nois i les noies poden preguntar sobre qualsevol tema relacionat amb la sardana, i els instrumentistes o el presentador contesten aclarint els dubtes i les consultes que s'efectuen.

Una vetllada pedagògica, alegre i distesa, molt escaient per a donar a conèixer tot l'entramat que ocasiona una ballada de sardanes.

El Gironès

Es convoca la 3a edició per crear La Cobla del Futur amb músics menors de 30 anys

L'Ajuntament de Girona i l'Auditori de Girona convoquen de nou la crida per formar part de La Cobla del Futur, amb l'objectiu d'escollir els 11 millors joves músics de cobla de Catalunya per crear una formació específica. El projecte està destinat a músics catalans menors de 30 anys i, com que les 2 edicions anteriors van tenir un gran demanda, s'ha ampliat la possibilitat de participar-hi. Així, ara la convocatòria és per a totes les escoles de cobla i els joves músics d'arreu de Catalunya que hi vulguin participar. Per aspirar a una plaça cal superar unes proves de selecció que tindran lloc el dissabte, 28 de febrer del 2015, a l'Auditori de Girona. Per a tal fi cal inscriure's a través d'un formulari disponible a http://www.auditorigirona.org/cat/projectes_cobla_futur_form.php. Els inscrits rebran una confirmació de l'hora a la qual estan convocats per afrontar la prova. El jurat el formaran solistes de la cobla La Principal de la Bisbal i el seu director i coordinador de La Cobla del Futur, Francesc Cassú. Durant la prova "se seleccionaran els músics que actuaran al concert i també els que tindran el paper de solistes". La Cobla del Futur la formaran 11 instrumentistes de cobla. El seu concert de presentació serà el diumenge, 22 de març del 2015, dins de la temporada estable de concerts de l'Auditori de Girona. Consistirà en un concert, a part de l'actuació

de La Cobla del Futur, "alguns dels joves seleccionats també actuaran com a solistes o bé formant duets", al costat de La Principal de la Bisbal. A més a més, al final "actuaran les 2 cobles acompanyant els candidats a les proves de selecció que finalment no hagin estat escollits, així com una representació d'alumnes de diferents escoles de cobla de Catalunya". Aquesta és la 3a edició d'un projecte que vol impulsar l'estudi dels instruments de cobla i la millora dels instrumentistes actuals. Se'n pot obtenir més informació a l'adreça http://www.auditorigirona.org/cat/projectes_cobla_futur_info.php.

El Ripollès

Neix la Cobla del Ripollès

A Ripoll està a punt de presentar-se una nova cobla amb el nom de Cobla del Ripollès.

En Ricard Vinteyts n'és el promotor. Es dedica a la música, és saxofonista i fa uns anys comprà un tible, d'aquí anà fent substitucions en diferents cobles, però el que realment volia era estar en una formació fixa, d'aquí la idea de muntar la Cobla Ripollès, ja que en aquesta la comarca no n'hi ha cap actualment.

La cobla estarà formada majoritàriament per professionals d'aquest ofici i s'han començat a treballar peces no gaire complicades, però alhora que siguin balladores, i al mateix temps s'estan recuperant sardanes ambientades en el Ripollès.

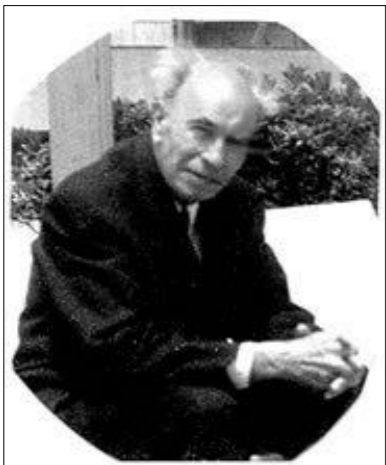
Aviat estaran a punt de portar la nostra música a places i carrers. El telèfon de contacte és el 616 850 349.

El Vallès Occidental

Obres d'Agustí Borgunyó

Recentment la família Borgunyó ha trobat material i obres inèdites del compositor sabadellenc Agustí Borgunyó. Entre la documentació hi figura 1 sardana inèdita que es va presentar als premis Joaquim Serra del 1961 i 5 cançons per a piano, també inèdites, dedicades a la seva família. Hi ha altra documentació com fotografies, correspondència, llibres i discs. La sardana, titulada Sardana clàssica, i 1 de les 5 peces per a piano es pogueren escoltar per primera vegada al concert de Sant Esteve que organitzà Sabadell Sardanista al Teatre Principal de Sabadell. El concert s'enfocà en peces per a cobla, percussió i piano. En el concret s'hi escoltà, a part de les obres de Borgunyó, la *Rapsòdia sobre temes de la Patum* de n'Albert Guinovart i la *Rapsòdia per a piano i cobla* d'en Manuel Oltra. La part musical anà a càrrec de la cobla Jovenívola de Sabadell i el pianista berguedà Carles Sánchez. La direcció correspongué a Joan Lluís Moraleda. La descoberta del material la féu el nét del cosí del compositor, en Jordi Borgunyó. Es dedicà a recopilar material de la seva família i en aquesta tasca trobà unes caixes amb aquests objectes que poden ser d'interès musical i biogràfic del compositor sabadellenc. Per això, els estudiosos de la sardana Francesc Manaut i Jaume Nonell i el músic Bernat Castillejo han estat aquests darrers temps revisant el material. La seva idea és aconseguir que es catalogui i preservi en una institució, com podria ser l'Arxiu Històric de Sabadell.

En aquest sentit, a Sabadell ja hi ha una persona interessada a desenvolupar el seu treball de fi de carrera sobre el compositor. A més a més, ja hi ha el precedent d'Elisenda Vilarrubias, de la cobla Sabadell, que ja va fer un treball sobre Agustí Borgunyó gràcies a la gran quantitat de documentació dipositada a l'Arxiu Històric de Sabadell, cedit fa anys per la filla del músic. Agustí Borgunyó va ser va ser un músic, director d'orquestra i compositor que va viure entre 1915 i 1963 als Estats Units d'Amèrica on, per cert, marxà junt amb Xavier Cugat i allà cadascú féu el seu camí.

Des d'Amèrica, componia i enviava a Catalunya sardanes i peces per a cobla perquè s'estrengessin a la seva terra natal. Però també va desenvolupar-hi una reeixida carrera musical i va crear ballets, peces per a orquestra simfònica i de cambra o cançons per a la famosa cantant Kate Smith.

Havia nascut a Sabadell el 1894 i morí a Barcelona el 1967.

És informació de la CSC.

Altres ressons

Premi joventut, dins La Sardana de l'Any

La Confederació Sardanista de Catalunya presenta, dins del certamen La Sardana de l'Any, el Premi Joventut, amb la voluntat de promocionar els autors menors de 30 anys. Aquesta n'és la 1a edició, i té la voluntat de mantenir-se al llarg dels anys per incentivar la composició de sardanes en músics joves.

Poden participar-hi totes les sardanes d'autors menors de 30 anys el dia que s'hagi estrenat la peça durant el 2014 i que s'hagin presentat al concurs La Sardana de l'Any. El més destacat és que pot aspirar al premi qualsevol sardana presentada, encara que no hagi estat seleccionada al Premi Popular.

Lelecció del premi corresponderà a un jurat format per "5 músics reconeguts i coneguts del món de la cobla". Aquest jurat serà el mateix del Premi de la Crítica. Cada membre del jurat atorgarà, com al Premi Popular i al Premi de la Crítica, 3, 2 o 1 punts "a les 3 sardanes que cregui que mereixen aquest títol". La que rebí més punts aconseguirà el títol.

Per tal que el públic sardanista general conegui la sonoritat d'aquestes sardanes, el cap de setmana del 2 i 3 de maig de 2015 se'n farà una emissió especial a través dels mitjans de difusió habituals. És important remarcar que aquestes sardanes no les podrà votar el públic.

La proclamació de la peça guanyadora serà el dissabte 16 de maig al Teatre Jardí de Figueres, en el marc de la Final de La Sardana de l'Any. En aquest sentit, el Premi Joventut serà un guardó únic, sense accessits.

El jurat pot declarar el premi desert en cas que cap autor de les sardanes presentades sigui menor de 30 anys o que tot i complir aquesta condició, segons el seu criteri, cap peça mereixi el premi.

Les bases completes es poden consultar a la web del concurs: www.lsdacat

20a Beca Josep Maria Bernat

La guanyadora de la 20a Beca Josep Maria Bernat, valorada en 2.000 €, fou Aurora Vizentini, de Ceret, instrumentista de flabiol. També s'ha atorgat un accessit de 500 € a Adrià Sánchez, de Blanes, instrumentista de tible.

El lliurament de la Beca s'efectuà el dia de Reis, en el transcurs d'un concert en què els guanyadors interpretaren la peça que oferiren per aconseguir guanyar aquest certamen. El jurat d'aquesta edició l'han integrat en Jordi Molina, compositor i tenora; en Salvador Parés, tible; en Jesús Ventura, compositor i director; en Josep Maria Serracant, compositor i president de Músics per la Cobla, i n'Albert París, membre de Músics per la Cobla 'Amics Josep Maria Bernat', qui ha actuat com a secretari. ■

Robert Roqué

Molt sovint apareix discografia amb la nostra música de cobla, és un fet francament positiu que ve a demostrar la vitalitat de la nostra música més autòctona.

Us oferim a continuació uns breus comentaris de diversos treballs discogràfics que han aparegut darrerament:

Units per sempre

Amb motiu del 65è aniversari dels Amics de la Sardana de Premià de Mar, s'ha editat un CD amb sardanes dedicades a la població i a la seva gent.

Ens diuen, els Amics de Premià de Mar, "que la llavor plantada el 1949 ha anat arrelant gràcies a la feina i dedicació d'un seguit de persones que han sabut mantenir viu l'esperit sardanista a la nostra vila, compartint-lo amb tots els premianencs i sardanistes d'arreu"

El disc, enregistrat per la cobla Marinada, sota la direcció de Jesús Ventura conté aquestes sardanes:

- Els tres eterns somriures, de Lluís Buscarons
- L'Aplec de Premià, de Joaquim Grífol
- Somni de plaça, de Xavier Piñol
- Els tres amics, els tres de la sardana, de Jeroni Velasco
- Dedicació, de Ramon Iglesias
- Bones arrels, de David Estañol
- Els dissabtes fem rotllana, de Ramon Iglesias
- Gresca piratal, de Xavier Piñol
- Ginesta florida, de Jordi Leon
- Dimarts i tretze, Pere, de Jordi Paulí
- Aplec i cobla, feliç aniversari, de Ramon Iglesias
- Els gegants de Premià, de Joan Moliners
- Deu anys d'Unió a Premià, de Josep Fecúndez

-Unint mans, sempre!, de Xavier Piñol.

Matadepera, Mil Anys

L'Agrupació Sardanista La Mola es complau a presentar aquest disc de sardanes ambientades o inspirades amb el nostre poble de Matadepera, la nostra gent i el nostre entorn, -comenten.- Fa temps que ens rodava la idea d'editar un disc de sardanes que portessin per títol el nom de Matadepera o hi estiguessin relacionades. En sabíem d'algunes que al ser-nos dedicades a la nostra entitat o al nostre aplec, portaven títols vinculats al nostre poble i a llocs del parc de Sant Llorenç.

Al celebrar el mil·lenari de Matadepera, 2013, encarregarem dues sardanes commemoratives per a festejar-ho. Llavors ens adonarem que n'hi havia en bon nombre, suficient per fer un CD. Amb aquestes sardanes de diversos autors i de diferents èpoques i estils, tenim un conjunt de composicions alguna de les quals inèdites, que enregistrades magistralment per la cobla Mediterrània fan una aporta-

ció al fons documental de la sardana i també de Matadepera. A més serà un material de gran valor pedagògic de cara als infants als que fa uns anys ensenyem a escoltar, ballar i estimar la sardana

(Text de presentació del CD de l'Agrupació Sardanista La Mola, de Matadepera)

Les sardanes enregistrades per la cobla Mediterrània, amb direcció de Jesús Ventura i Bernat Castillejos són:

- Matadepera, mil, de Jesús Ventura
- Flaires de muntanya, de Agustí Borgunyó
- Matadepera, 2013, de Jeroni Velasco
- El turó de Montcau, de Josep Freixas
- Deu lustres, Daniel Gasulla
- Cavall Bernat, Adolf Cabané
- La font de la tartana, de Ramon Serrat
- Sant Llorenç del Munt, de Francesc Rius
- L'Aplec del vespre, de Montserrat Pujolar
- La font de Santa Agnès, d'Agustí Borgunyó
- Joventut de Matadepera, de Carles Rovira
- Montcau, Josep M. Serracant.

Connectats

Un grup de músics de cobla, tots ells de reconeguda solvència i categoria musical, amb el nom de cobla Bohèmia es reuneixen a l'Escola-Conservatori de música de Vilanova i la

Geltrú i enregistren un CD de sardanes dels compositors Daniel Gasulla (Martorell 1971), Lluís Alcalà (Barcelona, 1979), Carles Santiago (1953) i Jordi Paulí (1969).

Un treball discogràfic molt interessant que ens mostra les millors composicions d'aitals compositors.

La direcció musical anà a cura de Francesc Gregori i Jesús Ventura i aquestes són les obres que hi ha incloses:

- Cant d'infantesa, de Dani Gasulla
- Maranna, Lluís Alcalà
- Família Gasp, de Carles Santiago
- Sardanes en blau, de Jordi Paulí
- Honorant Tomàs Gil Membrado, de Dani Gasulla
- Deixant empremta, de Lluís Alcalà
- Colla Sabadell, de Carles Santiago
- Estimada Mercè, de Jordi Paulí
- Broll d'amistat, Dani Gasulla
- Record olímpic, de Lluís Alcalà
- L'Aplec de Sant Vicenç dels Horts, de Carles Santiago
- A un bon amic, de Jordi Paulí
- Català a l'atac, de Daniels Gasulla
- Sentiments d'amistat, de Lluís Alcalà
- L'estació del Nord, de Carles Santiago
- La Pepita de Gràcia, de Jordi Paulí

Sardanes Palauenques

(Santa Maria de Palau Tordera)

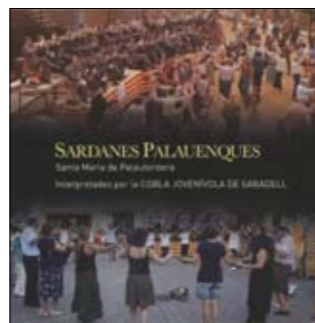
Aquet és l'escrit de presentació d'aquest CD que ha enregistrat la cobla Jovenívola de Sabadell, amb direcció Joan Lluís Moraleda: "El CD que us oferim neix de la voluntat de l'entitat SOM i SEREM, sardanistes palauenques amb la col·laboració

de l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera, de recopilar, per primera vegada a la història les sardanes dedicades o referides a Palau i la seva gent. És un recull de sardanes de diferents compositors, alguns d'ells palauenques, que s'han inspirat en la nostra vila.

Aquesta recopilació, que passa formar part del patrimoni cultural de Santa Maria de Palautordera és ben segur que serà del vostre gust"

Conté aquestes sardanes:

- L'Aplec del Remei, de Hermenegil Moraleda
- L'Aplec de Palautordera, de Joan Pons
- Caterina i Cristeta, de Ramon Vilà
- Palauenca, de Lluís Buscarons
- Sardanistes palauenques, de Josep M. Tarridas
- Bell Aplec del Montseny, de Joan Pons
- Amunt els cors, de Jordi Moraleda
- En Joan de Palautordera, de Joaquim Soms
- L'àvia Carme, de Joan Lluís Moraleda
- Sardanistes palauenques, noces de plata, de Joan Lluís Moraleda
- El pont trencat, de Joan Lluís Moraleda
- A Joan Amela, de Xavier Boliart
- Maria Àngels, de Joaquim Soms.

ALMER. Sardanes de Jordi i Xavier Molina

El nom dels germans Molina, blauenques ells, es prou ben conegut en els

cercles sardanístics, les actuacions musicals, les seves composicions de sardanes, en seu caràcter bonhomíol els han fet coneguts i àdhuc populars.

Us presentem un CD de les seves produccions que han efectuat les cobles Bisbal Jove, dirigida per en Xavier i La Flama de Farners, dirigida per en Jordi.

I que ens diuen els germans Molina?: "Hi ha esdeveniments en la vida de les persones en els que intervé de manera determinant l'atzar i que marquen clarament el seu destí. Els nostres inicis en la música són un clar exemple, sense cap antecedent familiar, una sèrie de circumstàncies totalment alienes a la nostra voluntat foren determinants, per apropar-nos a un món que, amb el temps, es convertí en llenguatge amb el que hem expressat les nostres inquietuds i ens acompanyarà per sempre. Des del principi volguérem ser músics. La nostra formació sempre ha estat encaminada conèixer i a desenvolupar totes les facetes possibles que ens ofereix la música, sense cap prejudici, amb respecte i una profunda curiositat cap a qualsevol nou camí que en el decurs d'aquests anys ham anat trobant.

Un d'aquests camins és la composició. La nostra tasca com a compositors ha estat sempre molt lligada a la sardana i a la música de cobla. Ens fa molta il·lusió poder presentar-vos aquest disc conjuntament, interpretat per la cobla que dirigim, a les quals agraïm de tot cor poder compartir aquest nostre viatge particular"

Veieu aquí el que conté aquest CD:

Cobla Bisbal Jove, sardanes i direcció de Xavier Molina:
Traum, Un lloc en la història, Airola blanenca, En Roger i amics, Superi extra.

Cobla La Flama de Farners, sardanes i direcció de Jordi Molina:
Flama, El petit Biel, Torroella, 1884, Cent galops per Sant Vicenç, 125 anys a Torroella.

Sardanes per escoltar

Aquest és el nom, amb el qual la cobla del Col·legi de Santa Maria de Blanes ha enregistrat un CD.

Aquesta Banda i Cobla del col·legi blanenc fou fundada el 1966 pel pare Joaquim Alqueza que amb gran entusiasme pedagògic i musical anà formant els alumnes del col·legi. Amb els anys alguns d'aquells infants han esdevingut autèntiques figures musicals en el camp de la cobla i altres formacions musicals. Si bé ja fa anys que el pare Alqueza deixà Blanes el col·legi segueix amb aquests ensenyaments.

Voldríem destacar que el pare Alqueza fou traslladat al col·legi del pare Manyanet de Reus, on també hi fundà una Banda- Cobla que segueix actualment actuant.

En el CD que us presentem hi figuren les següents composicions:

- A la Bisbal, Aplec d'argent, de Francesc Cassú
- Llevantina, de Vicenç Bou
- Bandera d'Aplec, de Ricard Viladesau
- El foc de Castelló, d'Antoni Agramont
- Cala S'Alguer, de Ricard Viladesau

-Destapem els 60, de Joan Jordi Beumala
-Rosa de Sant Jordi, de Fèlix Martínez Comín.

Sardanes de compositors andreuencs

El Foment Sardanista Andreuenc ens ofereix aquest CD. Sant Andreu mai ha viscut deslligat del món sardanista i ha vetllat perquè la sardana mantingui un arrelament important al poble. Compromesos amb la promoció i la divulgació de la sardana, des del Foment, s'ha treballat de ferm per aconseguir un lloc preminent per la sardana.

Així s'ha pogut gravar aquest CD aquest dedicat a compositors locals, amb la participació musical de la cobla Marinada i que consta d'aquestes sardanes:

- Anella, bella dansa, de Miquel Toledano
- Colometa, d'Andreu Figueras
- Des d'un cloquer, de Salvador Puga
- El prat de la plana, de Joan Roca Ferrer
- Els degotalls, de Ricard Castells
- Gentil hortanca, de Joan Selma
- La plaça de les palmeres, de Marcel Font
- La serra del Cadí, de Ricard Castells
- L'avi Socias, de Joan Sardà
- L'era de cal Dragó, de Joan Roca Pairals
- Roquet i Rovelló, de Miquel Moncalp

-Palestra, de Joan Gaig
-Sant Jeroni de la Murtra, de Joan Pich Santasunna.

Països catalans canten

Aquest disc vol ésser una aposta per a la cançó d'autor i tradicional dels quatre territoris dels Països Catalans a través de les veus dels cantants més reconeguts en aquest àmbit: Pascal Coumont- Catalunya Nord, Miquel Gil- País Valencià, Miquel Lladó - Illes Balears, Ramon Manent - Catalunya.

Acompanyats per la cobla La Flama de Farners i amb arranjaments de Jordi Molina es pot escoltar un repertori que constitueix un element important d'una identitat nacional, els Països Catalans, un espai ric en la tradició del cant d'arrel.

Aquestes són les obres que s'enregistren:

L'amor és Déu amb barca, Jota llevantina, Lo pardal, La clavellina, Primavera, Es Puig de Selva, L'hortolana, La dama d'Aragó, Cançó dels traginers, Es color de salegria, Los Junquets i Les cobletes de la canya.

